

πολι	πόλις	πόλιν		βοτρυ	βότρυς	βότρυν
ναF, ναυ	νᾶFς, ναῦς	νᾶFν, ναῦν		βοF, βου	βόFς, βοῦς	βόFν, βοῦν

Na *a* kończy się *Accus.* w wyrazach, których Źródłsł. ma zakończenie spółgłoskowe, np.

φλεβ	φλέψ	φλέβα		χοραχ	χόραξ	χόραχ-α
λαμπαδ	λαμπύς	λαμπαδ-α				

Rzeczowniki jednak kilkozgłoskowe, *Barytona*, których Źródłsłowy kończą się na jedną z językowych *τ, δ, θ*, mają w *Accus.* obok zakończenia *a* także *ν*, np.

ἐριδ N.	ἔρις A.	ἔριν i ἐριδ-α		χορυθ N.	χόρυς A.	χόρυν i χόρυθ-α
ὄρνιθ	ὄρνις	ὄρνιν ὄρνιθ-α		χαριτ	χάρις	χάριν χάριτ-α

Jednozgłoskowe zaś, tudzież kilkozgłoskowe *Oxytona* mają tylko zakończenie *a*, np.

που N. ποῦς, *Acc.* πόδα, przeciwnie πολύπους, *Acc.* πολύ-ποδα i πολύπουν.

ἐλπιδ N. ἐλπίς A. ἐλπίδ-α, χλαμυδ N. χλαμύς A. χλαμύδ-α.

Uwaga 1. Jednozgłoskowe *κλεις*, klucz, *Gen.* κλειδ-ός, ma przeciw prawidłu *Acc.* κλειν zam. κλειδα.

Uwaga 2. Forma na *ν* jest powszechnie w prozie używaną. *Χάρις* ma *Acc.* χάριτα wtenczas zwykle, kiedy oznacza boginią tego nazwiska.

4. *Vocat.* ma zwykle formę samego Źródłsłowu, np. δαίμων *Gen.* δαίμων-ος, *Voc.* δαῖμων. Wszakże względy eufoniczne wymagają czasem zmian niektórych; dla tego uważać należy, co następuje:

a) *Vocat.* zachowuje formę Źródłsłowu w następujących razach:

a. kiedy końcowe samogłoski Źródłsłowu: *ε* i *ο* przedłużają się w *Nomin.* na *η* i *ω*, wtedy wracają się w *Vocat.* samogłoski owe krótkie, a zatem:

δαίμων	<i>Gen.</i> δαίμων-ος	<i>Voc.</i> δαῖμων
γέρον	γέροντ-ος	(γέροντ) γέρον
μητήρ	μητέρ-ος	μητερ
Σωκράτης,	Σωκράτε-ος zam. εσ-ος	Σωκρατες.

Wyjmują się: 1) Rzeczowniki *Oxytonowane*, które samogłoskę długą zatrzymują, np. ποιμήν, *Gen.* ποιμέν-ος, *Voc.* ποιμήν, oprócz trzech *Oxytonów*: πατήρ, ἀνὴρ i δαίρ, szwagier, *Voc.* πάτερ, ἄνερ i δᾶερ z Akcentem w tyl posuniętym.

2) Trzy Rzeczowniki: Ἀπόλλων (*Gen.* ωνος), Ποσειδῶν (ῶνος) i σωτήρ (ῆρος), wybawiciel, które w *Voc.* końcową samogłoskę długą skracają, ale akcent także w tyl cofają, np. Ἀπολλον, Πόσειδον, σῶτερ.

Podług tej analogii także Ἡρακλ(έη)ης (od Źródłsłowu Ἡρακλεες) skracą się w *Voc.* na Ἡράκλεις, a później nawet na Ἡρακλες.

β. Przymiotniki na *ās, ānos*, tudzież Przymiotniki i Imiesłowy, których Źródłsł. kończy się na *ντ*, mają w *Voc.* tę